

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/62/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201084
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013201084.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD, v právnej veci navrhovateľa: O.. O. M., bytom K. XXXX/XX., D., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/226/2013-28 zo dňa 27. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/226/2013-28 zo dňa 27. januára 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 23Sd/226/2013-38 zo dňa 26. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 21. augusta 2013 č. XXX XXX XXXX X., ktorým odporkyňa podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z. z. (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 31. mája 2013 o priznanie starobného dôchodku od 31. mája 2010.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 31. mája 2013 požiadal o starobný dôchodok od 31. mája 2010. Zo žiadosti vyplynulo, že je poberateľom výsluhového dôchodku z Ministerstva vnútra SR, odboru sociálneho zabezpečenia, pretože rozhodnutím č. SPC-32.160/6-97 zo dňa 24. októbra 1997 mu bol od 1. októbra 1997 priznaný príspevok za službu 9.792,-Sk mesačne podľa § 119 a § 120 zákona č. 410/1991 Zb. o služobnom pomere príslušníkov PZ z dôvodu, že bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru SR dňom 30. septembra 1997 personálnym rozkazom riaditeľa KRPZ v Nitre č. 175 zo dňa 7. júla 1997.

Uviedol, že zákon č. 100/1988 Zb., účinný pred 1. januárom 2004, bol všeobecným predpisom sociálneho zabezpečenia, ktorý sa vzťahoval aj na policajtov. Až od 1. júla 2002, t. j. po priznaní

príspevku za službu došlo k čiastočnému vylúčeniu policajtov zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia, a to na účely ich výsluhového zabezpečenia. Ale iba za dobu ich služby v policajnom zbore.

Poukázal na znenie ustanovenia § 125 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého starobné dôchodky policajtov, ak ich služobný pomer trval najmenej 15 rokov, na ktoré vznikol nárok podľa doterajších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak sú k tomuto dňu vyplácané orgánom sociálneho zabezpečenia ministerstva.

Podľa názoru krajského súdu z citovaného ustanovenia vyplýva, že príspevok za službu priznaný podľa § 119 a § 120 zákona č. 410/1991 Zb. ku dňu účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. vyplácaný orgánom sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR je naďalej výsluhovým dôchodkom a môže od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia len vtedy, aj jeho výška zodpovedá výške starobného dôchodku primeranej dobe zamestnania služobného pomeru.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2014 a o ktorých nebolo do toho dňa rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004. Nárok na starobný dôchodok vznikol navrhovateľovi v súlade s § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v čase, kedy sa na vzniknuté dávky vzťahovala V. časť zákona č. 100/1988 Zb. Ani zákon č. 328/2002 Z. z. ani žiaden iný predpis nestanovil zánik nároku na dávky dôchodkového zabezpečenia podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré neboli doteraz uplatnené.

Podľa § 142 ods. 2 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. o dávke dôchodkového zabezpečenia príslušníka policajného zboru rozhoduje odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR. Nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikol podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, a preto sociálna poisťovňa nie je príslušná o tomto nároku rozhodovať. Keďže bola navrhovateľovi priznaná a vyplatená útvarami Ministerstva vnútra SR, odporkyňa o tejto dávke nerozhodovala ani túto dávku nepriznala, nie je daná právomoc rozhodnúť o starobnom dôchodku navrhovateľa podľa zákona č. 100/1988 Zb.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru odporkyňa pri posudzovaní žiadosti navrhovateľa o dôchodkovú dávku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia nesprávne aplikovala príslušné ustanovenia zákona č. 100/1988 Zb., zákona č. 328/2002 Z. z. a zákona č. 461/2003 Z. z..

Uviedol, že po podaní žiadosti o priznanie dôchodkovej dávky na pobočke Sociálnej poisťovne v Komárne dňa 31. mája 2013 k nej priložil všetky relevantné doklady vrátane prehľadu o odpracovaných rokoch a teda aj rokoch dôchodkového poistenia. Z celkovej doby zamestnania navrhovateľa (okrem základnej vojenskej služby a služobného pomeru PZ) bol navrhovateľ vo všeobecnom systéme dôchodkovo poistený 3729 dní, čo je 10 rokov a 76 dní. Uvedená doba bola odporkyni vydokladovaná doložením dokladov o absolvovaných štúdiách po skončení povinnej školskej dochádzky a potvrdeniami bývalých zamestnávateľov.

Poukázal na to, že sa mu napriek vynaloženému maximálnemu úsiliu, nepodarilo preukázať dobu zamestnania u Slovenského priemyslu kameňa, n. p. Levice (predtým Žilina) závod Lučenec od 15. marca do 31. júla 1963 a to z dôvodu straty a zničenia archívnych dokladov. Jedná sa celkom o 135 dní, ktoré je možné preukázať prípadnými svedeckými výpoveďami bývalých spolupracovníkov.

Podľa jeho názoru mala odporkyňa zhodnotiť preukázanú dobu dôchodkového poistenia, ktorú navrhovateľ získal vo všeobecnom systéme.

Odporkyňa ponechala pri rozhodovaní bez povšimnutia preukázanú dobu dôchodkového poistenia, ktorú navrhovateľ získal vo všeobecnom systéme a o splnení, či nesplnení podmienky 10, resp. 15 rokov pre vznik nároku na dôchodkovú dávku sa vôbec nezmieňuje.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne. Dôvody, ktoré navrhovateľ uvádza v odvolaní považuje odporkyňa za neopodstatnené. Odporkyňa má za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť rozhodnutia odporkyne.

Odporkyňa trvá na tom, že nie je príslušná na rozhodovanie o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok, ktorý navrhovateľovi vznikol pred 1. januárom 2014 podľa § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. Citované ustanovenie zákona č. 100/1988 Zb. príslušnosť odporkyne o tomto nároku vylučuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21. augusta 2013, ktorým bola navrhovateľovi podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. a § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. zamietnutá žiadosť o priznanie starobného dôchodku od 31. mája 2010. Žiadosť o starobný dôchodok bola zamietnutá z dôvodov, že odporkyňa nie je v súlade s § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. príslušná rozhodovať o nároku na starobný dôchodok navrhovateľa, ktorý získal dobu služobného pomeru v policajnom zbore od 1. októbra 1965 do 30. septembra 1997 v I. kategórii funkcií a vek 55 rokov dovŕšil dňa 12. decembra 1998, čiže za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb.

Ako vyplynulo z predloženého administratívneho spisu ako i súdneho spisu navrhovateľ si žiadosťou spísanom dňa 31. mája 2013 uplatnil nárok na starobný dôchodok od 31. mája 2010. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. : SCP-32.160/6-97 zo dňa 24. októbra 1997 bol navrhovateľovi priznaný príspevok za službu, ktorý bol podľa § 124 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prekvalifikovaný na výsluhový dôchodok. Pretože navrhovateľ získal najmenej 25 rokov zamestnania a vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií, vznikol mu nárok na príspevok za službu podľa § 119 a 120 zákona č. 410/1991 Z. z. od 1. októbra 1997, t. j. pred dňom účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v potvrdení zo dňa 3. mája 2013.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 721/2004 Z. z. v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004 a o ktorých nebolo do tohto dňa rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004.

Ako je zrejmé, nárok navrhovateľa na starobný dôchodok vznikol v súlade s § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v čase, kedy sa na vzniknuté nároky vzťahovala V. časť zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov a ani žiadny iný právny predpis nestanovil zánik nároku na dávky dôchodkového zabezpečenia podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré neboli doteraz uplatnené. Právo na dávky dôchodkového zabezpečenia, na ktoré už raz vznikol nárok podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov sa podľa § 1 a § 2 zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov nezaniká uplynutím času.

Nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikol podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ktoré príslušnosť Sociálnej poisťovne na rozhodnutie o tomto nároku vylučujú.

Podľa § 142 ods. 4 písm. b) č. 100/1988 Zb. o dávke sociálneho zabezpečenia príslušníka Policajného zboru rozhoduje odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 od. 1, 2 O.s.p. potvrdil, pričom sa stotožnil s právnym posúdením veci, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

Námietky navrhovateľa neboli tak spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.